

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 99

číslo: 15

14. dubna 2019

Cena: 8 Kč

Vel'konočný pôst

Pôstna doba začína popolcovou stredou a trvá štyridsať dní. Táto starobylá kresťanská tradícia má svoj základ v evanjeliom príbehu, kde sa Kristus štyridsať dní postil na púšti. Keď si prečítame uvedené perikopy (u evanjelistov Matúša aj Lukáša je to 4. kapitola), zistíme, že pôst je úzko spojený s pokúšením. Správa o Kristovom pôste ide ruka v ruku s prítomnosťou Zlého, ktorý sa ako švihnutím prúťka objavuje na scéne. Všetci vieme, ako príbeh pokračuje: Kristus odolá a Pokušeľ sa vzdialil.

Bolo by naivné si myslieť, že keď samotný Pán Ježiš neunikol pokušeniu, Zvodca by mal so svojimi pascami obísť práve nás obyčajných smrteľníkov. Pokúšenie je tu vždy, ale Zlý ho vystupňuje úmerne našej snahe duchovne sa povzniesť. Ak teda vstupujeme do veľkonočného pôstu s určitými predsavzatiami, toto majme na zreteli. Nie naša sila, nie omylná ľudská vôľa, ale jedine Boh a jeho milosť nás môžu podržať v čase ťažkých skúšok. Pôst je v prvom rade duchovný boj. To, že sa zdržíme určitého typu pokrmu (mäsa, vajčiek, mastných jedál...) je samozrejme tiež ku prospechu. Je to výraz odovzdanosti a poslušnosti pred Bohom a schopnosti neľpieť na čisto telesných rozmeroch nášho bytia. Pôst navyše pomôže prečistiť telo a tým podporuje duševnú činnosť. Ale najdôležitejší rozmer pôstu spočíva v duchovnom zápase s hriechom. Aby sme pred Pokušeľom dokázali obstáť, je pre kresťana užitočné, ak je pôst doprevádzaný stíšením, vnútorným mlčaním, obracianím pozornosti do vnútra, modlitbou a zotrúvaním pred Bohom.

A taktiež pokáním. Raz prišiel mladý, dobre vyzerajúci muž za mníchom do kláštora, aby sa s ním poradil.

Rozpovedal mu o svojich starostiach, o podrazoch vo firme, v ktorej šéfoval, o nenaplnej

kariére, o dvoch stroskotaných manželstvách a čakal, že mních mu bude dlhé hodiny načrtávať cesty, ktoré ho vyvedú z problémov. Keď však muž stíchol, mních len mávol rukou a povedal jedinú vetu: „Chlapče, pokora je liek na všetko.“

Tento mních má pravdu. Až by sa chcelo povedať „svätá“ pravda. Pokora a prosté pokánie nás vyvedú z mnohých problémov, ktoré sme si navrhli. My sme zvyknutí na to, že naše starosti a životné trápenia sú príliš zložité, nedajú sa ľahko riešiť a potrebujeme dlhé mesiace, možno roky, aby sa veci pohli z miesta. Svedčí to o našej malovernosti a neskúsenosti. Netušime, aké zázraky vznikajú zo skutočnej pokory a pokánia.

Pôst je ideálnym časom na to, aby sme uvoľnili vo svojich srdciach priestor spontánnemu pokániu. Pôst je časom pre sebaspytovanie, vstupovanie do seba, utriedenia si myšlienok. Je časom nádeje aj milosrdenstva, pretože sme schopní o čosi viac vnímať a nachádzať stopy Božej milosti.

Iste, nepôjde to bez sebazaprenia a sebakázn. Práca na sebe samom je vždy tá najťažšia. Človek vie obyčajne poradiť každému, ale aby si dal do poriadku veci sám u seba, do toho sa veľmi nemá. Preto využime pôstny čas na takúto osobnú rehol' u. Prinesie nám to ovocie v podobe duchovného prežívania, pokojného vnímania a otvorenosti voči Božej prítomnosti. Ako hovorieval český filozof a fenomenológ Jan Patočka: Sú veci, pre ktoré trpieť stojí za to.

Juraj Dovala, brněnský biskup
(Zdroj: www.ccsbrno.cz)

Na tržích ve Vídni 2017. Autor fotografie: Tomáš Novák

Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově

Bože, děkujeme ti za dnešní shromáždění na Květnou neděli v tomto sboru, i kdekoli se setkává tvůj lid na začátku svatého týdne velikonočního. Tvůj Syn přišel do Jeruzaléma, aby se dal poznat jako Služebník i král. Děkujeme ti, že i dnes přichází ke své církvi v nenápadnosti a pokoře jako služebník, který se s námi rozděluje o vše. Děkujeme ti, že přichází mezi nás, když společně lámeme chléb a podáváme si navzájem jeho kalich spásy v bratrské lásce. Prosíme tě, dej nám prožít velikonoční svátky s vírou, abychom spatřovali a vyznávali tvého Syna jako Krále, i když mu lidé připravili kříž a trnovou korunu. Otevírej naše srdce pro tajemství velikonoční noci a poselství velikonočního rána, že jsi přemohl v Kristu smrt a jsi živ na věky věků. Ať nás posiluje tvá milost, ať jas tvé lásky prozařuje celý náš život a tvé požehnání nás všechny provází. Amen.

Z knihy Tomáše Butty Modlitby k církevnímu roku, výročí a obřadům. Praha 2018

Manželství nové generace, jak ho zachytila Hana Třeštíková

Známý dokumentární cyklus Manželské etudy má své pokračování. Dcera režisérky Heleny Třeštíkové Hana se v něm ale už zaměřuje na nové aktéry – na současné mladé páry, které uzavřely sňatek, a zaznamenává prvních sedm let jejich manželství. Divák, který zná původní televizní projekt, může srovnávat: jiná doba, jiné možnosti i nároky a úskalí. Hana Třeštíková natáčela osudy pěti párů, které ještě letos odvysílá Česká televize. V kinech se teď uvádí příběh jednoho z nich v podobě celovečerního dokumentárního filmu s názvem „Manželské etudy: Nová generace“. Premiéru měl 21. března.

Hana Třeštíková vystudovala produkci na pražské FAMU a sama se už delší čas tomuto oboru věnuje, v posledních letech pak ve vlastní produkční společnosti. Snímek „Manželské etudy: Nová generace“ je jejím režijním debutem a soudě podle něj, zůstalo rodinné stříbro v dobrých rukou. Helena Třeštíková, dnes renomovaná dokumentaristka, natáčela své Manželské etudy od roku 1980 a první série se na televizních obrazovkách objevila v roce 1987. Časosběrná metoda umožňovala sledovat vývoj vztahu jednotlivých párů, vidět i to, co si člověk sám snad kvůli selektivní paměti většinou neuvědomuje nebo s odstupem času vnímá zkresleně. Navíc je to poprávu divácky atraktivní formát. A tak se zkušená režisérka pustila do pokračování svého projektu a vznikly ještě dokumentární etudy po 20 a potom po 35 letech. Její dcera Hana do jisté míry na svoji matku navázala, ale také začala znovu. Nové jsou páry, jež oslovila a zaznamenala jejich životní cestu od roku 2011, tedy od jejich sňatku, až do loňského roku. Z příběhu Mirky a Jakuba se nakonec rozhodla vytvořit film, který teď můžeme vidět v kinech, a musíme uznat, že nastalé situace a momenty zachycuje Hana Třeštíková se stejnou citlivostí jako její maminka. Otázkami respondenty netlačí k odpovědím tak, aby daly filmu dramatičtější náboj, neprovokuje je, jen je v klidu sleduje a moudře se ptá pouze tehdy, když se prostě zeptat „musí“. Nový časosběrný dokument nám představuje dvojici, která se seznámila na technopárty, žije spolu a vychovává asi dvouletou dcerku. V této fázi vztahu se Jakub, finanční poradce, s Mirkou, sociální pracovnící a nyní matkou na rodičovské dovolené, vezmou, a v této fázi také začíná natáčení. Během sedmi následujících let manželé opustí Prahu a zvolí klidné místo v rodinném domě

Pokračování na str. 3

„Poslední večeře“

Dětské centrum Světlušky při Náboženské obci Církve československé husitské ve Tmani se již potřetí zapojuje do celonárodního Čtení Bible.

Mínulý rok děti malovaly velký obraz Poslední večeře, který se jim moc povedl. Namalovaly těž drobnější dílka na téma „Getsemanská zahrada“. Někdo se zaměřil na spící apoštol, někdo na modlícího se Pána Ježíše. Vznikla tím krásná mozaika, kterou jsme vloni na Husově náměstí v Berouně doplnili své vystoupení, abychom tak lidem připomněli pravý význam Velikonoc.

Letos zůstáváme ve své obci Tmaň, kde proběhne Čtení Bible 18. dubna od 15 hodin. Opět budeme veřejně číst, zpívat a malovat, ale letos se chystáme překvapit příchozí i něčím novým. Srdečně zveme!

Loňský obraz dětí Poslední večeře bude o Velikonocích zdobit Sbor Jiřího z Poděbrad ve Tmani, kde se koná bohoslužba v neděli na HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ 21. dubna v 17 hodin. Jana Šmardová Koulová

Monodisticha Daniela Czepka

Za doby klasické říše římské platilo: „Inter arma silent muzae“, „Za války mlčí múzy.“ Neplatilo to během třicetileté války (1618-1648). V Německu vzniklo společenství básníků (Abraham von Frankenberg (?-1652), Daniel von Czepko (1605-1660) a Johannes Scheffler - Angelus Silesius (1624-1677), současník Jana Amose Komenského. Byla doba baroka a trojice básníků shodně tvořila v křesťanské oblasti, jakkoli za války theologicky i mocensky rozpolcené. Nejenom to: jejich výrazovým stylem byl společně alexandrin, šestistopý jambický verš, dávno předtím používaný v římské říši hlavně jako epitaf, náhrobní nápis. - Nejvíce se ujal Silesiův „Cherubinischer Wandersmann“, později překládaný také do češtiny.

Czepkův soubor „Monodisticha“, velice blízký básněni Silesiovu, je opomíjen. Zaslouží si být vyňat ze zastínění alespoň na stránkách našeho týdeníku.

Miroslav Matouš

Daniel Czepko
MONODISTICHA

Červ, býlí, kámen, věz, těch příkladů je dost,
zná větu jedinou: Já spěchám na Výsost.

Vše v tobě spočívá, nač tvoje vnější snahy?
Co zevně lopotou, je nitrem bez námahy.

Hled' ve všem Boha zřít a ve všem vidět Boha:
v Něm porovnají se i protiventství mnohá.

Tvá duše, paprsek, hle, míří v širý svět;
leč Boha chceš-li zřít, pak musíš hledět zpět.

Bud' stejný jako Bůh, když toužíš Boha znát;
co v tobě není Bůh, to musí na troud vzplát.

Když světlo nespátril jsem nikde ze svých cest,
vše živé na světě mne jistilo: Bůh jest!

Chceš říci? Já dělám, chci? Bůh pracuje, ne ty;
Kdo Boha ve všem zří, jde pravdě v ústrety.

Hled' sama sebe znát. Ten, kdo sám sebe zná,
ten víc než člověka sám v sobě poznává.

Tvá obět' - to je hřích a prosba utrpení,
když za tvým oltářem sám Pán Bůh knězem není.

Otázka všech otázek

Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“ (Mt 21,10)

KDO TO JE? Tak se tenkrát ptal kdekdo po celém Jeruzalémě, když krátce před Velikonocemi vjel do jeho bran Ježíš. To, co se pak dělo, jako by bylo koncem dosavadní Ježíšovy bolestné životní cesty. Jeho vjezd do svatého města, to už byla cesta královská. Část lidu jásala a část natahovala zvědavě krky a ptala se: Kdo je to?

Tak i po celá další dlouhá staletí někteří nad Ježíšem Kristem jásali a jiní se zvědavě ptali: Co je to zač? Dnes je však toho jásání spíše méně. Ubylo i toho zvědavého vypyptávání, kdo je vlastně tento muž z Nazareta. Lidé se ptají na jiné osoby. Jsou zaujati jinými postavami. A také jim namnoze vzdávají královský hold. Jsou tu i takoví, které už nezajímá ani Kristus, ani kdokoliv jiný. Říkávají: My jsme už toho tolik prožili, že nemůžeme věřit nikomu. A přece někdy může přijít chvíle, kdy docela tajně, sami v sobě a u sebe zatouží po „svém“ králi, který by vstoupil do jejich bran. Přáli by si nalézt kotvu smysluplné životní jistoty, jen si myslí, že Ježíš Kristus jí není. A netuší přitom, že zdaleka ještě nejsou pro Boží věc ztraceni.

Nejhorší však to je s těmi, kdo ani nejasají, ani se neptají, a ani potají netouží. Kdo prostě a jednoduše žije ze dne na den, sami sobě králi, pány a měřítkem všeho...

A konečně je tu ještě hlouček dalších, roztroušených po celém světě. Jsou to ti, kteří se zvedli, aby hledali ztraceného Boha, aby viděli přicházejícího Ježíše – krále a nakonec byli při svém hledání sami nalezeni tím, kterého hledají. Dohromady se jim říká církev.

Patříme k ní i my. To ovšem vůbec neznamená, že bychom se leckdy neptali spolu s Jeruzalémskými: Kdo je On vlastně? Skutečně král? Jak se to vezme.

Král? Jistě. Ale na žádném bílém koni... A okolo něho žádná ozbrojená stráž, nýbrž skupinka docela obyčejných, neurozených a snadno přehlédnutelných učedníků. A na jeho hlavě nebude žádná panovnická koruna, ale spletenec z trní. A žádný honosný královský trůn, ale potupný kříž – šibenice, na které zemře. Už chápeme, proč se Pilát podivuje: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpovídá: „Ty sám to říkáš.“ Tak přece – král. To je náš král. Tvůj, můj. A my všichni dohromady jsme jeho poddanými. Bláznovství, hloupost, slabost? „Ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Blůh, aby zahanbil silné“ (1 K 1,27). Otázka všech otázek je zodpovězena.

Milan Matyáš (ČZ 12, 1989)

O pokání

Mnozí lidé jsou neschopni pravého pokání, protože na to jdou příliš silou. Začínají se bít v prsa a srážejí se k zemi. To nikdy nebude fungovat, bude to jen umrtvovat a ochromovat. To nikdy není dílo Boží. Bůh vstupuje do našeho hříchu a vykupuje ho. Bůh nás miluje dřív, než cokoli učiníme. Zkušeností nezasloužené lásky, lásky, na niž nejsme připraveni, povstává v nás síla začít znovu. Nechceme už dobře vypadat a působit věrohodně, ale zakoušíme věci více zevnitř.

Richard Rohr, Radikální milost, Vyšehrad 2005

Já jako dar

Nemohlo by to být, že Bůh sám, tedy ten, kdo mne stvořil, sám sobě učinil velkolepý dar mým zrozením? Dar, z něhož se úžasné raduje, jak jen se umí radovat jen Bůh? Dar, který pozdravuje svým nádherným Božím smíchem, a to nejen na počátku, ale vždycky opět, vždycky opět nanovo. Ano, já jsem podivuhodný dar. Dar, jenž nepřichází na svět nahotovo, ale nanejvýš nedokonale. Dar, který není vlastně řádně hotov. Dar, jenž je určen k růstu. Dar, u něhož nikdo už předem neví, co z něho bude. Dar, jenž je stále dobrý pro nějaké překvapení.

Reinhard Deichgraber: „Jsi nadán a bohatě obdařen“. Přeložil Miroslav Matouš

Z kazatelského plánu

6. neděle postní

Hosanna Davidovu synu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Král izraelský! Hosanna na výsostech!

(Matouš 21,9)

První čtení: Izajáš 52,13-53,12

Tužby postní:

2. Abychom svého Pána v tichosti a pokoře následovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom svědectvím svého života vítězství Dobra, Pravdy a Krásy napomáhali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože Vykupiteli, tvůj Syn se stal člověkem a pro spásu lidstva se obětoval na kříži. Dej, ať se učíme trpělivosti a pokoře podle jeho příkladu, abychom získali účast na jeho vzkříšení! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen

Druhé čtení: Filipským 2,5-11

Evangelium (Pašije): Lukáš 22,39-23,56

Verše k obětování: Žalm 118,8-9

Verš k požehnání: Lukáš 22,42

Modlitba k požehnání:

Bože Vykupiteli, děkujeme ti, že nás přijímáním svátosti chleba a kalicha očisťuješ od našich vin. Dej, ať je nám toto stolování příslibem věčného dědictví v království tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 58, 59, 163, 244, 176, 180, 187

Nad Písmem

Pán ho potřebuje

Lukáš 19,28b-40

Než nastane slávnostný okamžik vstupu Ježíša do Jeruzaléma, je popisovaná udalost' ako prišiel k osliatku, na ktorom do Jeruzaléma vojde. Keď tento text čítam, vždy ma zaujme ako presne Ježíš vie, kde sa osliatko nachádza a dokonca predvída udalosti, že keď vyslaný dvaja učenici budú osliatko odväzovať, tak sa ich budú pýtať, prečo to robia. O to viac ma prekvapuje, že majiteľia osliatka pri odpovedi: „Pán ho potrebuje.“, nič nenamietajú. Už sa ďalej na nič nepýtajú. Možno Ježíš niekedy v minulosti s majiteľmi hovoril a dopredu sa s nimi dohodol, že príde deň, keď bude potrebovať ich osliatko a pošle pre neho nejakých ľudí. To sa z príbehu nedozvieme. Dôležité však je, že môže na tomto osliatku ísť a vstúpiť do Jeruzaléma. Pre tento slávnostný vstup osliatko potrebuje, pretože v podstate vďaka osliatku sa začnú udalosti hýbať. Ako čítame v 35 až 36 verši Lukášovho evanjelia: „Osliatko priviedli k Ježíšovi, prehodili cezeň svoje plášte a posadili naň Ježíša. Ako šiel, prestierali na cestu svoje plášte.“ Slovesami, ktoré sú v tejto vete, udalost' začína byť dynamická, plná aktivity. Priviedli, prehodili, posadili, šiel, prestierali. Všetko sa dostáva do pohybu. Ďalším prvkom, ktorý sa v textu objavuje je plášť. Plášť bola v tej dobe

dôležitá súčasť obliekania, lebo slúžil nielen na nosenie ale aj ako prikrývka na večerné spanie. V tejto udalosti sa plášť stáva prikrývkou na osliatku, aby sa Ježíšovi dobre na ňom sedelo a potom ho učenici kladú ako koberec pre Kráľa k vjazdu do Jeruzaléma. Jedno malé osliatko a ako významne sa začnú udalosti diať...

Toto osliatko Pán potrebuje, tak ako potrebuje aj svojich učeníkov. Ako čítame ďalej v textu oni tvoria radostný zástup, oni začnú hlasite chváliť Boha za všetky zázraky, ktoré videli. Učeníci sú tí, ktorí volali „Požehnaný, ktorý prichádza ako kráľ v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach!“, a tak upúťavali pozornosť ostatných na slávnostnú udalost', ale aj na to že Ježíš prichádza. Že je významný. Je kráľom. Keď nad týmito udalosťami premýšľam, kladiem si otázku: „V čom mňa Ježíš potrebuje?“ Mám byť osliakom, nosičom Ježíša alebo učení-

kom, ktorý šíri slávu Kráľa, keď kladie ako koberec svoj plášť a radostne chváli Boha? Môžem byť ako osliatko, ale zároveň v reálu som učenikom, ktorého podobne ako tých dvoch, môže Ježíš poslať. Uvedomujem si, že vlastne koho najprv Ježíš potreboval, boli jeho učenici. Bez nich by osliatko k nemu neprišlo. Bez ich radostného chválenia a nadšenia by ten slávnostný vstup nemal punc oslavy. Pán Ježíš nás všetkých potrebuje a nakoniec hlavne my potrebujeme Ježíša. Bez jeho obete na kříži a zázračného vzkriesenia by nebolo evanjelium, nádej pre život večný. Ježíš slávnostne vstupuje na miesto, kde ho čaká potupa, súd, utrpenie a predsa smrťou to nekončí, ale príde vzkriesenie, začiatok nového života. Tiež podobne slávnostne vstúpme rôznymi udalosťami nášho života do veľkonočného týždňa aj s uvedomením, že Pán ma potrebuje.

Henrieta Trest'anská

Drahý Bože, ďakujem,
že si z tohto príbehu môžem odniesť hlbšie uvedomenie, že nás/mňa potrebuješ, aby sa šírila radostná zvesť Veľkej noci, ktorá je pretkaná aj udalosťami utrpenia, bolesti a smrti nášho Pána, ale tiež prekvapenia, radosti a chvály zo Jeho vzkriesenia.
Prosím, nech môžeme zažívať radostné vstúpenie do veľkonočného týždňa a v našich spoločenstvách mať vedomie, že sme spolu a že nás potrebuješ. Amen.

Manželství nové generace ...

Pokračování ze str. 1

s malým hospodářstvím, dnes bychom řekli malou farmu. Záhy se jim narodí další dítě, otcem tolik očekávaný syn. Zdálo by se, že sny jednoho mladého páru o tom, jak bude společně žít, se začínají plnit. Jenže... Jakub přijde o práci, dlouhodobý výpadek jeho příjmu v domácnosti výrazně chybí a nad rodinou visí Damoklův meč v podobě hypotéky na zakoupený a rekonstruovaný dům. Nehledě na to, že pro otce rodiny je řada měsíců, kdy nemůže zavádět o pracovní příležitost, nesmírně frustrující. Přicházejí krize. A později už v nich nejde jen o finanční potíže, ale i o náročný život na farmě, o tíhu čím dál větší zodpovědnosti a únavu z ní. Muž a žena, kteří spolu jsou několik let, si najednou přestávají rozumět, jejich neshody se vrší a graduji.

Dnešní mladí novomanželé mají na kontě svého života víc let než ti, o kterých v roce 1980 začala natáčet dokumenty Helena Třeštíková. Většinou už dostudovali a jsou „zaběhnutí“ v nějaké profesi – mají tedy pevnější půdu pod nohama – a také se stává, že se jim narodí dítě ještě před svatbou stejně jako Mirce s Jakubem. Zatímco jejich předchůdci v osmdesátých letech museli čelit úzkosti z normalizační šedi a chtělo se po nich, aby drželi ústa a krok, teď partneri nebo manželé žijí ve svobodě a lákají je možnosti, o kterých si mohli jejich předci nechat jen zdát. Ale právě tyto možnosti bývají někdy spojeny i se stinnými stránkami, jež se nejvíce projevují v partnerském vztahu. Z mladých manželů se běžně stávají otroci hypoték a zákon trhu tak uchvacuje jejich pracovní i rodinný život, jako by infikoval všechno, co kolem sebe mají, čeho se dotýkají a o čem přemýšlí.

Můj obdiv patří Mirce za nadhled, s jakým leckdy dokáže mluvit o nelehkých životních situacích i za odvahu hovořit o svých zraněních souvisejících s manželstvím a rodinným životem. Nejen že Hana Třeštíková projevila velkou empatii při komunikaci s Mirkou a Jakubem – a je znát, že do natáčení se pustila jako jejich vrstevnice –, ale zároveň z práce ve střížně dobře vyvstaly klíčové momenty společného života obou aktérů, vzniklo zajímavé svědectví o jedné současné rodině... My křesťané bychom už měli přestat zatěžovat rodinu představami o její jediné správné podobě, o jejím životě a s tím spojenými různými nároky, které leckdy vědomě i nevědomě na druhé nakládáme. To, čím bychom mohli opravdu prospět, je: snažit se pochopit partnery, manžele a jejich rodiny dnes. Vidět je teď a tady – v této době a v jejich situaci. Přiznejme si, že radosti, starosti i selhání jsou úplně stejné v rodinách věřících i nevěřících. Dokumentární pohled na jedno manželství „nové generace“ nabízí film Hany Třeštíkové. Je to pohled výmluvný a poctivý. (jz)

Manželské etudy: Nová generace. Dokument, režie Hana Třeštíková. Česko, Produkce Třeštíková, 2019. Premiéra 21. 3. 2019

Dubnová pozvání na Vinohrady

Velikonoce 2019 v ČČSH Vinohrady

Vážení a milí, bratři a sestry v Kristu, studenti a vyučující HTF UK, přijměte naše pozvání ke společnému prožití letošních Velikonoc. Všechny bohoslužby se budou konat v našem kostele na Dykově 1 na Praze 10, a to v následujících dnech a časech:

18. dubna od 18 h - Zelený čtvrtek

19. dubna od 18 h - Velký pátek

20. dubna od 20 h - Bílá sobota

21. dubna od 9 h - Velikonoční neděle

Přejeme Vám klidné a plné prožití velikonočních svátků a těšíme se na Vás!

TOBI A DAN - Cesta do hlubin duší mladých filmařů (tématický večer)

Našimi hosty budou mladí talentovaní filmaři Tobiáš Frýdl a Daniel Polák, kteří tvoří autorské duo Tobi & Dan a mají za sebou již několik zdařilých krátkých filmů. Konkrétně ten poslední - Shledání si budeme společně promítat a diskutovat s autory o tom, jaké to je být mladými filmaři. Ve čtvrtek 25. dubna, od 19 h, ve Farského sále (Dykova 1, Praha 10). Všichni jste srdečně zváni a těšíme se na Vás!

Studentské bohoslužby

Připomínáme, že pravidelné středeční studentské bohoslužby na Vinohradech se konají každou středu, a to od 19 hodin.

17. dubna bude kázat Dominik Dostál, doktorand HTF UK, a večeri Páně bude sloužit Tomáš Novák - spirituál koleje HTF UK. Před bohoslužbou budeme sloužit Křížovou cestou od 18 hodin.

24. dubna bude kázat David Patras, student HTF UK, a večeri Páně vyslouží Filip Sedláček - spirituál HTF UK.

Z dopisů našich čtenářů

Reakce na článek bratra biskupa Juraje Dovaly v magazínovém čísle věnovaném tématu Misie a evangelizace

Vážený bratře biskupe, srdečně Vás zdravím z Olomouce. Omlouvám se, ale moje „něco“ mně nedá, abych nereagoval na Váš krásný a podnětný článek v 7. čísle Českého zápasu 2019 „Přirozená misie - láska je cesta“.

Příběh dvojice mladých lidí, kterou zmiňujete, je pro mě možná nepatřičně úsměvný. Moje mladší dcera, pokřtěná v ČCE, absolvovala přísný „katechismus“, aby si mohla vzít katolíka. Musím podotknout, že sezdávající kněz je můj přítel. Znáám názor a praxi naší sestry farářky, které jsou mému naprosto laickému úsudku bližší. Jde přece o něco úplně jiného než o anamnézu církevní příslušnosti. Asi to bude dáno mými kořeny. Má zlatá babička byla přísná katolička, její syn, můj otec, od roku 1923 konvertita do Církve československé; maminka byla Židovka. Vše se tak trochu na moji výchově podepsalo.

Ještě bych krátce pokračoval k pohledu na antropomorfismus Boha. Viděl jsem oba díly „Anděla Páně“ a zvláště první díl byl pro mě velkým adventním zážitkem. Nijak

mě nezarazilo, když Bůh Otec oslovil Marii „Maruško“ a když mu Ona s jemnou narázkou připomíná potopu. Domnívám se, že vkusná personifikace jako symbolika dobra a krásy toho, co je nad námi, v uměleckém projektu není proti ničemu. Není to zase tak dlouho, co se opět objevily pohlednice s Ladovými obrázky s věží kostela. V Prodané nevěstě nemohli Jeník a Mařenka klečet před jim žehnajícími rodiči a na scéně ve vesnické jizbě nebyl kříž. Z tohoto zorného úhlu vidím zobrazování byt' religiozní symboliky jako možný krok k víře, pokud padne na úrodnou půdu. A ta může být všude. Domnívám se, že pokud se tak stane, můžeme být blíže k pochopení, že pro nás Bůh zůstává nedozírným, ale úžasně lidským a lidské prořešky odpouštějícím Tajemstvím.

Vážený bratře biskupe, v další části Vašeho sdělení je pro mě hodně moudrého jak v charakteru Vaší práce s různými „vzorky“ naší společnosti - to nemyslím s despektem, kde je možno najít společnou radost, kterou bychom třeba nečekali, tak v uvedených citátech.

V Olomouci 19. března 2019

Těším se na odpověď a zůstávám v bratrské úctě

MUDr. Jiří Podivínský, NO Olomouc-Hodolany

Strategie zvládání zátěže v povolání duchovních

Naučit se vyrovnat se zátěží je nejspíše výzvou pro každého, kdo potřebuje koordinovat a propojovat nejrůznější metody, přístupy a zasahuje-li mu do jeho práce lidský faktor, je tato koordinace ještě těžší. Existují však možnosti, jak se sebou vnitřně pracovat tak, aby nás práce s druhými těšila, abychom byli šťastní, naplnění, ale zároveň se nenechali tlačít do něčeho, kde se necítíme kompetentní či nemáme na danou činnost prostor.

Předtím, než dojde k rozhodnutí pro danou službu či povolání, je důležité poznat svoje silné a slabé stránky. Naučit se poprosit o pomoc v případě, že nemáme čas či dostatek kompetencí a informací. U duchovních je zvláště důležité, aby byla dostatečně vytříbená jejich volba a očistěny všechny motivace a také případné „patologie“, které do tohoto rozhodnutí být služebníkem církve zasahují. Ať již se jedná o nevyřešené vztahy s rodinou, krizi identity, partnerské či manželské otázky, vztah ke Kristu, životní potřeby, aspirace a motivace k dané profesi. Duchovní, který prošel třeba i výraznější krizí víry, ale i krizí povolání, závažnou nemocí, náročným dětstvím, a nepřestal důvěřovat Pánu, může být velkou posilou dalším jedincům, kteří se v takové situaci ocitnou a on je bude duchovně doprovázet, proto k negativní zkušenosti není třeba přistupovat jako k něčemu, co raději do našeho života nemělo přijít nebo to tam nepatří. Zkušenost zátěže, vyhoření, krize ve správně pochyceném přístupu vede ke změně a zakotvenosti v Ježíši Kristu a může přinést mnoho plodů i povzbuzení pro ostatní bratry a sestry. Pro zvládání zátěže je důležité najít si prostor na odpočinek, studium a další vzdělávání, modlitbu a pravidelnou četbu Písma (např. s vybranými tematickými perikopami k tématu, které nás trápí), čas na přátele a lidi, kteří nás žádají o pomoc. Vědomí, že nejsem spasitel, ale že

Spasitel je se mnou i s těmi, které doprovázíme, je osvobozující. Bůh si vždy ví rady, i když něco pokazíme. Dalším aspektem zvládání zátěže je dobrá síť lidí, kteří nám rozumějí, poskytnou nám zázemí v těžkostech, ale také zde nechýbí „vláha“ vztahů – laskavý humor.

Nemusíme se stydět za to, že něco neumíme, že nám to nejde, či dokonce jsme nějak ohraničení a to třeba i fyzickým nebo jiným handicapem. To že si nevystačíme sami, nás vede k pokoře, k odevzdanosti našeho života a úsilí v něm Pánu, ale také do společenství ostatních, kde se navzájem doplňujeme, posilujeme se a uvědomujeme si, že jsme na sobě závislí a vzájemně potřební.

Tento poznatek samozřejmě přesahuje hranice církve – celá lidská společnost se vzájemně doplňuje a využívá svá obdarování v rozličnosti. Uznání vlastních hranic a spolupráce v týmu je účinnou prevencí před pocitem velikášství a nepostradatelnosti, ale také prevencí před vyhořením.

Posledním doporučením k dobrému zvládání zátěže je naučit se říkat NE v situacích, kdy opravdu nezvládneme, připuštění této skutečnosti je prvním krokem k uzdravení strachu z odmítnutí, že nenaplníme vůli druhých. Kristus po nás nechce, abychom byli štvanci našich představ či druhých – supermanky. Vždy je na posouzení dané situace a našich možností, zda vyhovíme či nikoliv. Zdravé sebevědomí má následující předpoklady: znalost vlastních individuálních limitů, hranic odbornosti, ale také v umění zvládat konflikty, nemít pocit viny, který v nás vyvolali druzí lidé, a být v kontaktu se sebou, s vnitřními potřebami a to i těmi skrytými. Svoji službu vždy odevzdáme Pánu, neboť jedině On nás provede i těmi nejužšími soutěskami života.

Jana Jičínská

Můžete si přečíst

Kamila Magdalena Lukasová: Život jako secondhand Příbram 2018

Jak známo, ze secondhandu si člověk odnese věci, kterým pak jejich opětovným užíváním – poeticky řečeno – vdechuje nový život. Ale nazve-li autor svou knihu Život jako secondhand – co si pod tím představíte?

Přesně takto totiž pojmenovala své nedávné dílko složené z básní, modliteb, pohádek a barevných zářivých obrázků Kamila Magdalena Lukasová, t.č. kurátorka sbírek v zámku – muzeu v Horažďovicích, od r. 2004 farářka Církve československé husitské. Odpověď snad naznačí vybraná báseň; společně s dalším obsahem představují dle slov samotné autorky pohled do její duše a jsou zároveň poděkováním Bohu za milost žít. Je to pohled odvážný, v každém případě neotřelý, milý, lidský a laskavý – odvozeno od slova L(í)áska. Případně zájemce o knihu vydanou loni v Příbrami odkazujeme na emailovou adresu: kamcadova@seznam.cz. **redakce**

Pravý půst

(únor 2016)

Ranní sněžné vločky jsou z nebes posílány k dobré zemi -

hmotní neokřídlení andělé tvoření každým vydechnutím Všemohoucího padají

před mýma očima a svým bílým hávem kryjí celou krajinu.

Pějí hymnus o stvoření, chválí Hospodina -

nesou vláhu rostlinám a podzemní zásobu

sestře Vodě do studní a do studánek.

Na loukách chvíli žijí - než se skrz Slunce

obětují, promění se a dají možnost růstu a vzkříšení.

Spatřit anděla může pouze ten, jehož srdce je

čisté, říká se, jako čerstvý padající sníh.

Zajdeme tedy se svými srdci do čistiny.

Kdy jindy - než v těchto týdnech postních.

Zprávy

Milá naše sestro Němečková,
12. duben 1922 je den Vašich narozenin. Víím, že celý život žijete s dotazem, co mám konat, abych dělala Bohu radost. Jste mnohým příkladem trpělivosti i v dobré službě naší církvi.
Za všechny, kteří Vás, milá sestro, máme rádi, přeji: sílu k dobrému životu, radost z každého dne a hlavně přeji Vám i rodině, ať je Bůh s Vámi. Připojuji slovo apoštola Pavla: „Radujte se v Pánu, opět pravím, radujte se.“
Upřímně za všechny J. Šváblová

Velikonoční pozvání do Rokycan
O Velikonocích jsme zváni do společenství ČČSH v Rokycanech na Zelený čtvrtek a Hod Boží velikonoční v 15.30 hodin. Káže J. Chytil. Na Velikonoční pondělí 22. dubna se setkáme v 15.30 hodin v evangelické modlitebně. Káže J. Šváblová. **JŠ**

Den země

Ekologická sekce ČKA zve k účasti na ekumenické bohoslužbě ke **Dni Země, která bude v úterý 30. dubna od 18 hodin v pražském kostele Nejsvětějšího Salvátora** (u Karlova mostu). Kázáním poslouží ses. Martina Viktorie Kopecká z Církve

československé husitské, zpěvem pěvecký sbor Gabriel. **JNe**

Z programu divadla Mana

• **Úterý 16. 4. v 19.30 hodin Donald L. Coburn, Gin Game.** Hra amerického dramatika a nositele Pulitzerovy ceny D. L. Coburna o problematice intimních vztahů, byť v trochu nečekané podobě.

• Středa 17. 4. v 19.30 hodin

Michael Engler, Znovu a líp Svěží komedie o lásce, manželství a přehodnocování. Co by se stalo, kdybyste vymazali uplynulé roky společného života a byli zase na začátku? Mladí, zamilovaní a plní

ideálů? V hlavních rolích Marek Daniel (Tonda Blaník) a Kristýna Frejová. **HOST DIVADLA red**

O Rastislavovi Štefánikovi v Praze-Karlíně

NO ČČSH Karlín a Dialog na cestě ve spolupráci s MČ Praha 8 pořádají oblíbený přednáškový cyklus Setkání třetího věku.

Srdečně zveme na pořad Břetislav Ditrych - Legenda Štefánik. Autor literatury faktu a publicista Břetislav Ditrych přečte ukázky z nedávno vydané knihy V jiném světle (Příběhy, které možná neznáte), vyprávění doplní fotografiemi ze Štefánikova neobyčejného života a tragického konce při letu do Bratislavy 4. května 1919. Milan Rastislav Štefánik (1880-1919), astronom, cestovatel, pilot, diplomat, generál francouzské armády a jeden ze zakladatelů Československé republiky.

V úterý 30. 4. v 15 hodin v Zasedací místnosti NO ČČSH, Vítkova 13, Praha 8 - Karlín. ON

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 15. 4. 2019, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
Jan Kalfus - varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, W. A. MOZART, G. GERSHWIN

THE EASTER FESTIVAL 16. - 22. 4. 2019
úterý 16. 4. 2019, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal - varhany
Martina Bauerová - soprán
František Bílek - trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

úterý 16. 4. 2019, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat - barokní housle
Yvona Škvárová - mezzosoprán
J. S. BACH, A. VIVALDI, J. HAYDN, W. A. MOZART

středa 17. 4. 2019, 17.00
Bohumír Rabas - varhany
Hana Jonášová - soprán
L. VIERNE, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, F. SCHUBERT

středa 17. 4. 2019, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková - housle
Vratislav Vlna - hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

pátek 19. 4. 2019, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat - barokní housle
Yvona Škvárová - mezzosoprán
J. S. BACH, A. VIVALDI, J. HAYDN, W. A. MOZART

sobota 20. 4. 2019, 16.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat - barokní housle
Yvona Škvárová - mezzosoprán
J. S. BACH, A. VIVALDI, J. HAYDN, W. A. MOZART

neděle 21. 4. 2019, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal - varhany
Martina Bauerová - soprán
František Bílek - trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

neděle 21. 4. 2019, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Heřmánková - soprán
Miroslav Laštovka - trubka
J. S. BACH, J. PACHELBEL, W. A. MOZART, Ch. GOUNOD

„Že kvetou fialky, že třešně rozkvétají,
jak věřím od dětství, to není jenom tak;
a i když přemnoží jen rozumu se ptají
já o předjaří vždy se těším na zázrak.“
Miroslav Matouš

Autor ilustrační fotografie: Josefina Hudcová

Z ekumeny

SEDM TÝDNŮ PRO VODU

Ekumenická síť pro vodu Světové rady církví (WCC-EWN) vybízí křesťany, aby rozjímali o vodě. Od roku 2008 Ekumenická síť pro vodu při Světové radě církví poskytuje prostřednictvím své kampaně Sedm týdnů pro vodu týdenní teologická zamyšlení a další materiály o vodě pro sedmítýdenní období půstu a ke světovému dni vody 22. března, který vždy připadá na postní období.

Akce „Sedm týdnů pro vodu“ letos probíhá ve dnech od 6. března do 18. dubna 2019 a koná se po celém světě.

Podle křesťanské tradice je půst časem přípravy na oslavu svátku smrti a vzkříšení Krista. Během tohoto období se lidé postí a cvičí se v sebeovládání a odříkání, aby se mohli soustředit na pokání a oddání se Bohu. Ačkoli má voda v křesťanské tradici silný duchovní význam coby dar od Boha, je tento vzácný zdroj ohrožen a odepřen miliardám lidí po celém světě.

Pout' spravedlnosti a míru SRC bude mít v r. 2019 regionální zaměření na Asii. V souladu s tím nás letos Sedm týdnů pro vodu zavede na pout' spravedlnosti pro vodu v Asii.

Během letošního postního období 2019 se v Asii koná celá řada událostí týkajících se Sedmi týdnů pro vodu. Akce byla zahájena v ústředí CCA (Christian Conference of Asia) v přítomnosti členů Referenční skupiny Poutě spravedlnosti a míru při Světové radě církví v thajském Chiang Mai 6. března 2019, podle západní křesťanské tradice na Popeleční středě.

Biblicko-teologické úvahy a materiály týkající se vodní krize v oblasti Asie budou zveřejněny na webových stránkách WCC-EWN, čímž chceme podpořit církev na celém světě, aby tyto materiály během postního období využívaly. Rozhovory vodních aktivistů včetně autorů postních úvah budou zveřejněny na našem webu: <https://water.oikoumene.org/en/whatwedo/seven-weeks-for-water/seven-weeks-for-water-2019>.

Připravila Kateřina Vítková

OZNÁMENÍ O VYHLÁŠENÍ POPTÁVKOVÉHO ŘÍZENÍ

Husitská diakonie ve spolupráci s Královéhradeckou diecézí ČČSH a Střediskovou radou DS DOMOV U SPASITELE středisko Husitské diakonie vyhláší poptávkové řízení na obsazení funkce

ŘEDITEL/KA DIAKONICKÉHO STŘEDISKA - DOMOV U SPASITELE VE FRÝDLANTU

kteří provozuje domov pro seniory ve Frýdlantu, Máchova 650, 46 401 Frýdlant v Čechách.

Předpokládaný termín nástupu: červen 2019 (dle dohody)

Lhůta pro podání přihlášky: 26.4.2019

Veškeré požadavky na uchazeče i další informace včetně upřesnění obsahu písemné přihlášky najdete na webových stránkách církve v rubrice zprávy.

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Šestá postní neděle

U	Č	E	D	N	Í	C	I	Y	N	I	Č
CH	K	V	T	A	R	Í	T	S	O	R	P
V	T	R	E	O	H	O	R	A	K	O	V
Á	Z	A	Á	S	Ě	A	B	N	S	T	M
L	Á	Ť	Z	L	N	E	T	A	E	É	T
I	S	Š	N	Á	Ř	I	D	S	L	B	S
T	T	Á	Á	T	V	I	C	A	E	N	E
E	U	L	O	K	T	D	Z	E	T	C	L
D	P	P	Ě	O	L	U	O	E	I	S	O
T	S	O	D	A	R	N	Y	S	J	V	T
N	E	M	A	E	S	L	Á	V	A	A	A
B	Ů	H	J	O	K	O	P	P	M	H	R

amen

Bůh

cesta

činy

hora

chválit

Jeruzalém

král

majitel

nebe

odvázat

oslátko

Pán

plášť

pokoj

posadit

potřeba

prostírat

radost

ratolest

sláva

svah

Syn

učedníci

vesnice

zástup

(Řešení z minulého čísla: Pomazání.)

Jana Krajčířiková

Změna programu vyhrazena.

Autor kresby Tomáš Altman

